

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

פב.

עין משפט נר מצוה

סג א מיי פ"ח מנל
אסורי ביאה הלוי
סמג לאוין קרי טו"ע
הר"ע סימן טו סעיף ג:
סד ב ג מיי שם טור שריע
שם:
סה ד מיי שם הלכה ג
וסמג שם טור שריע
סז ה ו מיי שם הלכה ה
וסמג שם טור שריע
סח מ"ח סימן טכ סעיף ד
בהגה:
סז ד מיי פ"ח מהלכות
ש"ס הלכה ג סמג
עין ז טור שריע י"ד סימן
רמב"ם סעיף יא:

תורה אור השלם

1. בגדה יתעבה ותעבה
בשראלי
בירושלים כי חלל יתעבה
קדש יי אשר אהב וקבל
בת אל נבר:
2. מאכריב יא
אכן בגדה אשה
מרה"ב בן בגדה"ב בית
ישראל נאם יי:
3. יומיהו ג כ
ונאן נבר לא תשכב
משכבי אשה תעבה
הוא: ויקרא יח כב
4. לא תהיה קדושה
מבנות ישראל ולא יתעבה
קדש מבני ישראל:
דברים כג יח
5. יברת יי לאיש אשר
יעשה ער ונעה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה לזן
מלאכי ב יב
6. קבורת חמור יקבר
סחוב והשקל מהלכה
לשערי ירושלים:
7. יומיהו כב יט
ויאמר משה אל שפטי
ישראל הריגו איש אגשיו
הנצמדים לבצע פוער:
במדבר כה ה
8. והנה איש מבני
ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדנית לעני
משה ולעני כל עדת בני
ישראל ותקח בכים פתח
אהל מועד:
9. במדבר כה ה
ויאמר פתח אל פתח
בין אהרן ובניו ויקח
בין: במדבר כה ז
10. אין חכמה ואין
תבונה ואין עצה לנגד
משלי כ א

נשג"ז. זונה אם הוא כהן: **ואידך** נשייהו לא מפקרי.
ולא מחייבי משום זונה הקשה ה"ר משה מפונטוויץ
מהא דאמר פרק בזה על יבמתו (יבמות סא. ושם) אין זונה אלא גיורת
ומשומרת וכו' (כותית) וי"ל דכיון דכתיב זונה לא יקח לא מחייב
משום זונה אלא אם כן יש בה ליקוחין

כגון גיורת דתפסי קידושי אכל
כותית לא ועוד משמע קדש דאורי
זהא דשריא לשראל ואסירה לכהן
לאפוקי כותית דאסורה לתרווייהו
ומיהו קשה דפרק כל האסורין
(תמורה טז. ושם) קאמר רבא בכהן
הזא על כותית לוקח עליה משום
זונה מדאורייתא ודומק הוא לאוקמי
שמעתא דהכא כחזי ועוד קשה דכפ' **נשג"ז**
עשרה יומין (קדושין דף עט.) פליגי רבי
יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן
ואפי' לרבי שמעון לא שרי אלא
בנתגיירה פחותה מנת שלש שמרעו
במוליה בשראל אכל כותית לא וגרלה
לפרש דקך שמעתא בנשומרת שלא
נבעלה ואפילו אינה משומרת לא לקי
מדאורייתא מספיקא אכל ודאי נבעלה
לוקח מדאורייתא כרצא בנשומרת
והיא דקדושין אפי' דמדאורייתא
אסורה לאו משום זונה מיתסרה אלא
גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי
פרק בנדה דקדושין דא"ר יעקב
בר אבדי בשם רבי יהושע בן לוי
מעשה במשפחה דדרוס שהיו קורין
עליה ערעור ושלח רבי את ר' רומנוס
לבדוקה ומנא שנתגיירה וקנתה פחותה
מנת ג' שנים ויוס אחד והכשירה
רבי לכהונה רב הושעיא אמר כרבי
שמעון הכשירה א"ר זעירא דרבי
הכל הוא דא"ר זעירא בשם רב אלא
בר אחיה ר' יוחנן וכו' וכן בנדה
כר שריא בלל נבעלה וכל מנא
עשה והוא אשה בנשומת יקח ולא
בוגרת כל לא מעשה הזא מכח
עשה עשה הוא ודכוותיה כי אם
במולה מעמיו ולא גיורת כל לא
מעשה הזא מכלל עשה עשה משמע
המסא בדיא דליכא מלקות והוצרכו
חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות
ומיהו סוגיא דקין משמע דעודכא
דירושל' משום זונה דמיימי לה צפ'
הזא על יבמתו (יבמות ג) ובעי למפשט מינה
דהלכה כר"ש ודאי שאני התם הואיל
ואינסב אינסב דהא רב ורבי יוחנן
דאמרי בוגרת ומוכות ען לא ישא ואם
נשא נשוי ומסיק בשלמא התם סופה
להיות בעולה תחתיה הכא סופה להיות
זונה תחתיה וי"ל זונה לא דיוקא:

היוצק

פנחס נהרג עליו נהפך זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא
ויאמר משה אל שופטי ישראל וגו' הלך שבטו של שמעון אצל זמרי
בן סלוא אמרו לו הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק מה עשה עמד
וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כובי אמר לה השמיעי לי אמרה לו
בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמעי אלא לגדול שבהם אמר לה אף הוא
נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי
לבטן תפשה בבגדו ובהיאה אצל משה אמר לו בן עמרם זו אסורה או
מותרת ואם תאמר אסורה בת יתרו מי התירה לך נתעלמה ממנו הלכה געו

כולם בבכיה והיינו דכתיב והמה בוכים פתח אהל מועד וכתבי וירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב ראה
מעשה וזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני ה' הוביל את כותית קנאין
פוגעין בו אמר לו קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה ש' שאין חכמה ואין תבונה ואין
עצה נגד ה' כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר' יצחק אמר ר' ראה שבא מלאך והשחית בעם
ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש שלף שגנה והניחה באונקלו והיה
נשען

לא פגעו בו קנאין מהו. מה עונש דכזר: **אנשייה רב לגמריה.** שכן
מה שגמר מרבו דכזר זה ולא ידע להשיבו: **וכן הוא חומר ואם זכר**
וגו' סיפיה דקרא תועבה היא: זונה. מופקרת ואפי' ישראלית:
קדש. מפקיר קדושתו והולך לרדוף וזנות. קדשה ממללת קדושה

וכן קדש מחלל קדושתו: **כחז על**
נגלגלו של יהויקים. משום ר' חייא
בר אביוה נקט לה: **וזאת ועוד אחרת**
נקמה נעשית זה כזר ועוד אחרת
מעשה זה: **זקינו דר' פרידא.** הוא
ר' חייא בר אביוה והכי אמרי' בחלקט:
נכוג. נצנצה ויאלה מקצורתה:
קבורת חמור. מושלך ברחובות:
בסיפוטא. ארגו: **לשיצנצנא.**
לשכנותיה: **דלא קא מגשי לה.** אינה
נשכמת מנצו: **שגרסה לטורא.**
הסיקה את התנור: **חייב עליה.** כלומר
נענש זה משום כל אלו: **נדה.** אפי'
שם כותית כדס בהמה מכל מקום
מיאוס וחילול לקדושת השם הוא:
שפחה. שהיא כשפחה אכלו שננסת
ישראל גבירה נקראת: **עודת כוכבים.**
לא תתחתן עם כי יסיר וגו' כל
המסירות את הלז במשמעו. ומיהו
לאו דלא תתחתן ליכא דאורייתא
דדרך חתנות משמע וזית דינו של
חשמונאי גזרו דלפרוש מינה משום
כל הני: **א"א.** ולאו ממש דקדושין
לית להו ומיהו לא"א דמייא ומייז
לפרוש הימנה שלא יהא רגיל בנשית
איש: **אכל אישום אין לסס(ו).** שסתם
כותית מופקרת ואינה מיוחדת
לבעלה ולא דמייא לא"א: **אמר רב**
חסדא. קנאי הזא לימלך צבית דין
בשעת מעשה אם יפגע בו אין מוריס
לו שלא נאמרה אלא למקנא מעצמו
ואינו נמלך: **ולא עוד אלא שאם פירש**
זמרי. מן האשה והרגו פנחס אחר
כן נהרג עליו שלא נאמרה הלכה דא
אלא בשעת מעשה: **זמרי הוא**
שלומיאל: **נשיא שצט.** שמעון כדלקמן:
שמעון שני לצטן לוי שלישי לצטן:
בם יתרו מי הסייה לך. משה קודם
מתן תורה נשא ונשמתה מורה כולן
בני נח היו ונכנסו לכלל מצות והיא
עמהם וגריס רביס של ערצ רב:
ונתעלמה ממנו הלכה. שנאמר לו
כסיני הבעול כותית וכו': **אחי אבי**
אבא. היינו משה שהיה אחי אבי
אביו אהרן: **פרוונקא.** שליח: **שמואל**
אמר מאי וירא ראה שאין חכמה.
כלומר נזכר פסוק אין חכמה ואין
תבונה נגד ה' שכל מקום שיש חילול
השם אין חולקין כבוד לרב לפיכך
הורה פנחס הלכה כפני רבו ולא
המתין ליעול רשות ממשה שלא יראו
הרואים וילמדו להמיר את כותית:
ויקם ויקח. מכלל דעד השתא לאו
צידו הוה: **העדה.** סנהדרין שהיו
יושבים ודינין דכתיב קח את כל ראשי
ואמרי' צפ' ד' (לעיל לה) חלק להם
צתי דיין לדונס דיני נפשות על עון
פעור: **שלף שגנה.** שלף הצרור שצראש
העץ של רומח: **אונקלי.** מלנצוס:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אכל אישום.
יב"ב ע"י ע"י דכזר ד' ד'
מיתות טור דף ק"ב
במסכת:

מוסף רש"י

ער בחכמים. מריק לבנין
והרבות בין החכמים.
דלמריקן עצרין (נג).
אחרית עריות (שבת נה).
חייב משום נשג"ז.
גזרו עליהן משום נדה
דכזר, ופ"ק דעובדות
סוכנים לן דמה עממא
מן המורה, שהרי היא
כבהמה, חכמים גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים כאילו
מתחתן זה דרך אישות,
ומשום שמת איש, דבעלת
בעל יס לן לנצטן נח, דכתיב
והיא בעלת בעל, וישראל
הרגיל בכך והואיל וזה עליה
בנדה אחי למנעל מה נדה
ישראלית ואחי למנעס
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעס לעובדת
סוכנים ועבר אלא תתחתן
ואחי למנעל שמת איש
ישראל (ע"ז דף). הלא חייב
לאו דוקא אלא אסור, דלאו
מדאורייתא אלא מדרבנן
(שבת נא).
נשג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכנים וזנה, שאם כהן הוא
יס כולן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גיורה
משום זונה ישראלית
שנבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ נא). שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
חכמה חכמה נגד ה'
(ברכות יט. שבושטן דף) אין
חכמה חכמה וכוונתו ומכונה
ויעץ עומדת כנגד חילול
השם (שדוכין נט).

נשען
כולם בבכיה והיינו דכתיב והמה בוכים פתח אהל מועד וכתבי וירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב ראה
מעשה וזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני ה' הוביל את כותית קנאין
פוגעין בו אמר לו קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה ש' שאין חכמה ואין תבונה ואין
עצה נגד ה' כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר' יצחק אמר ר' ראה שבא מלאך והשחית בעם
ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש שלף שגנה והניחה באונקלו והיה
נשען